

Η παρανομία δεν έχει όρια

του Στέλιου Παπαντωνίου

Στη λογική υπάρχει το σόφισμα όρων τετράς, δηλαδή αντί ένας συλλογισμός να γίνεται με τρεις όρους, Υποκείμενο, Κατηγορούμενο, Μέσο όρο, παρεισφύρει ένας τέταρτος όρος, μια λέξη δηλαδή χρησιμοποιείται με διπλή σημασία, ώστε να εξάγονται παράλογα συμπεράσματα. Για παράδειγμα: Η σιωπή είναι χρυσός. Ο χρυσός είναι πολύτιμο μέταλλο, άρα η σιωπή είναι πολύτιμο μέταλλο.

Κάτι παρόμοιο παρατηρούμε σε ένα επιχείρημα που φέρνουν όσοι υποστηρίζουν ότι το Κυπριακό θα έπρεπε να το είχαμε λύσει από πολύ πριν, ωσάν από εμάς να εξαρτάται η λύση του και όχι από την Τουρκία. Παρενθετικά, αν είμαστε εμείς υπεύθυνοι για τη μη λύση, τότε πρέπει να θεωρούμαστε η μεγαλύτερη δύναμη στον κόσμο: αφού θέλει η Τουρκία, θέλει η Αγγλία, θέλει η Αμερική και στο τέλος γίνεται το δικό μας μερίδας Ελλήνων της Κύπρου που δήθεν δεν θέλουν λύση. Αλλά κι εδώ πρέπει να διακρίνουμε: Για ποια λύση μιλάμε; Η πλήρης αποδοχή των τετελεσμένων δεν είναι λύση αλλά αιώνια υποδούλωση και ημών και των απογόνων μας, και τέτοιο δικαίωμα δεν έχουμε, να υπογράψουμε την υποδούλωσή μας.

Επανερχόμαστε όμως στην τετράδα όρων του συλλογισμού. Η παρανομία δεν έχει όρια. Η τουρκοκυπριακή κοινότητα και η Τουρκία παρανομούν κι εμείς τρέχουμε ξωπίσω από τις παρανομίες. Πρέπει, λένε, να λύσουμε το πρόβλημα γιατί στα Κατεχόμενα αυξάνονται τα κτίσματα. Μερικοί μάλιστα ονομάζουν την παρανομία «ανάπτυξη», που αποτελεί άλλη αποδοχή των τετελεσμένων. Ο συλλογισμός όμως είναι λανθασμένος γιατί, ενώ εμείς μιλούμε με όρους νομιμότητας, υπεισέρχεται η οποιαδήποτε επέμβαση στη γη μας ως νόμιμη, ενώ είναι παράνομη. Οπότε φαίνονται μεν λογικά τα όσα υποστηρίζουν οι προτρέποντες να λύσουμε αμέσως το πρόβλημα μήπως μας αλλοιώσουν περισσότερο τις περιουσίες, στην πραγματικότητα όμως πρόκειται για σόφισμα και για αποδοχή ως νόμιμων των παράνομων ενεργειών των τουρκοκυπρίων και της Τουρκίας, που είναι σε θέση ως παράνομοι να τσιμεντώσουν όλες τις παραλίες όπως αυτήν του Παχύαμμου σε μια νύχτα! Οπότε άδικα και οι συνομιλίες και ο τυφλός ΟΗΕ και οι εκπρόσωποί του. Διότι καλούμαστε να αποδεχτούμε όχι μόνο τα τετελεσμένα αλλά και τα γενησόμενα. Κατά τα άλλα συζητούμε με ίσους όρους!!!

Και επακολουθεί πάντα το: «Και τι εισηγείστε;» ωσάν ο κάθε πολίτης να είναι και συνταγματολόγος, ειδ' άλλως να μη μιλά και να μη διαμαρτύρεται για τα όσα παράνομα και παράλογα παρατηρεί. Εισηγούμαστε σεβασμό στο νόμο. Πόσες παρανομίες των Τούρκων να νομιμοποιήσουμε; Την εισβολή, την κατοχή, την καταστροφή των περιουσιών μας, την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την κλοπή των περιουσιών, την εισδοχή των νέων όρων «χρήστης» και άλλα, τις επιλεκτικές αποφάσεις των δικαστηρίων μόνο όταν είναι εναντίον μας; Η δικαιολογία είναι πως δεν μπορούμε να κάμουμε αλλιώς. Πρέπει δηλαδή να συνεργαστούμε στην παρανομία για να διασώσουμε ό,τι είναι να διασώσουμε!!!

Η παρανομία όμως δεν έχει όρια. Κι εμείς αποζητούμε το δίκαιο και τον νόμο ως όριο και ασφάλεια και τείχος αξιοπρέπειας.